

Sygn. akt

III AUa 218/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 maja 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie, III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

	Przewodniczący:	SSA Alicja Podczaska (spr.)
	Sędziowie:	SSA Janina Czyż SSA Marta Pańczyk-Kujawska
	Protokolant	st.sekr.sądowy M. Piekielek

po rozpoznaniu w dniu **28 maja 2013 r.**

na rozprawie

sprawy z wniosku **J. N.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w R.**

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku ze służbą wojskową

na skutek apelacji wnioskodawcy

od wyroku **Sądu Okręgowego w Tarnobrzegu**

z dnia **18 października 2012 r.** sygn. akt **III U 617/12**

o d d a l a apelację.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 28 listopada 2011 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. na podstawie przepisów ustawy z 29 maja 1974 r. o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych i ich rodzin odmówił J. N. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku ze służbą wojskową i w czasie pełnienia służby wojskowej, ponieważ komisja lekarska ZUS w orzeczeniu z dnia 16 listopada 2011 r. stwierdziła, że wnioskodawca nie jest niezdolny do pracy w związku ze służbą wojskową i w czasie pełnienia służby wojskowej.

W odwołaniu od powyższej decyzji wnioskodawca domagał się jej zmiany i przyznania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku ze służbą wojskową, zarzucając naruszenie art. 9 ustawy z dnia 29 maja 1974 r. o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych i ich rodzin. Wnioskodawca podniósł, że jest całkowicie niezdolny do pracy i samodzielnej egzystencji, co wiąże się z okresem represji, cierpi na chorobę serca, tarczycę, miażdżycę nóg, chorobę gastrologiczną, bezsenność, nerwicę i inne choroby starcze.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie.

Wyrokiem z dnia 18 października 2012 r., sygn. akt III U 617/12 Sąd Okręgowy Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Tarnobrzegu oddalił odwołanie.

Sąd ustalił, że J. N., ur. (...), odbywał zasadniczą służbę wojskową w latach 1950 – 1952, podczas której był przymusowo zatrudniony w kopalni węgla. W tym okresie wnioskodawca zachorował na zakażenie układu moczowego i był leczony szpitalnie. Dalej Sąd ustalił, że decyzją z dnia 10.11.1978 r. przyznano wnioskodawcy prawo do renty chorobowej z powodu stanu po zawale serca i niewydolności wieńcowej, a decyzją z dnia 1.07.1983 r. prawo do emerytury górniczej. W następstwie złożenia przez wnioskodawcę wniosku o przyznanie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku ze służbą wojskową, wnioskodawca został przebadany przez lekarza orzecznika ZUS, który orzeczeniem z dnia 30.08.2011 r. nie ustalił niezdolności do pracy w związku ze służbą wojskową, a jego stanowisko podtrzymane zostało w orzeczeniu komisji lekarskiej z dnia 16.11.2011 r.

Celem zweryfikowania oceny stanu zdrowia wnioskodawcy dokonanej w postępowaniu administracyjnym Sąd przeprowadził dowód z opinii biegłego nefrologa, który rozpoznał u badanego chorobę niedokrwienną serca, stan po dwóch zawałach, niewydolność krążenia NYHA III/IV, stan po angioplastyce i pomostowaniu wieńcowym, zwyrodnienie kręgosłupa, stan po ostrym zapaleniu układu moczowego i stwierdził, że w/w schorzenia nie pozostają w związku ze służbą wojskową. Uznając opinię biegłego za wiarygodną Sąd ocenił, że zebrany w sprawie materiał dowodowy nie pozwala na przyjęcie, że wnioskodawca spełnia warunki przewidziane w art. 35 ust. 1 w zw. z art. 30 ustawy o zaopatrzeniu inwalidów wojskowych i wojennych, brak bowiem związku przyczynowego między obecną niezdolnością do pracy wnioskodawcy, a służbą wojskową.

W apelacji od powyższego wyroku wnioskodawca domagał się jego uchylecia i merytorycznego rozpoznania sprawy, zarzucając błąd w ustaleniach faktycznych na skutek oparcia się na nieprawdziwej opinii biegłego.

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie zważył, co następuje:

Apelacja wnioskodawcy jest nieuzasadniona, a zaskarżony wyrok jest trafny i nie narusza prawa.

Spór dotyczył ustalenia prawa J. N. do renty wojskowej na podstawie przepisów ustawy z dnia 29 maja 1974 r. o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin (t. jednol. Dz. U. z 2010 r. Nr 101 poz. 648 ze zm.).

Należy zwrócić uwagę , iż wnioskodawca co wynika z zaświadczenia Nr 49/09 z 27.03.2009 r. wydanego przez (...)w S. dołączonego do wniosku od 25.02.1950 r. do 6.11.1952 r. odbywał zastępczą służbę wojskową będąc przymusowo zatrudnionym w kopalni węgla w (...) . Zatem wniosek o rentę z 16.05.2011 r. dotyczył prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z przymusowym zatrudnieniem wnioskodawcy w kopalni węgla w czasie służby wojskowej . Zgodnie z art. 7 ust 1 pkt 1 ustawy z 2 września 1994 r. o świadczeniu pieniężnym i uprawnieniach przysługujących żołnierzom zastępczej służby wojskowej przymusowo zatrudnionym w kopalniach węgla... (t. jednol. Dz. U. z 2001 r. Nr 60 poz. 622 ze zm.) żołnierzom , którzy zostali zaliczeni do jednej z grup inwalidów wskutek inwalidztwa pozostającego w związku z zatrudnieniem przymusowym w kopalniach węgla ..., przysługują świadczenia pieniężne i inne uprawnienia przewidziane w przepisach ustawy o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin.

W art. 7 ust 1 pkt 2 powołanej wyżej ustawy z 2 września 1994 r. zawarto definicję inwalidztwa pozostającego w związku z zatrudnieniem o jakim mówi art. 1 ust 1 tej ustawy ; mianowicie jest nim inwalidztwo będące następstwem

zranień , kontuzji bądź innych obrażeń lub chorób powstałych w związku z tym zatrudnieniem . Zgodnie z art. 7 ust 3 tej ustawy : związek zranień , kontuzji bądź innych obrażeń lub chorób z zatrudnieniem w miejscach o których mowa w art. 1 ust 1 ustala wojskowa komisja lekarska . Natomiast grupę inwalidztwa , datę jego powstania oraz związek inwalidztwa z zatrudnieniem w miejscach... ustala lekarz orzecznik ZUS lub komisja lekarska ZUS , na podstawie orzeczenia wojskowej komisji lekarskiej (art. 7 ust 4) .

Przy czym przyjęta przez ustawodawcę konstrukcja prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z przymusowym zatrudnieniem w okresie służby wojskowej , nie uzależnia prawa do renty od terminu ujawnienia skutków zranień , kontuzji bądź innych obrażeń lub chorób powstałych w związku z tym zatrudnieniem , a powodujących obecnie niezdolność do pracy (por. wyrok SN z 7 listopada 2001 r. II UK Nr 565/00 publ. LEX Nr 79003) .

Organ rentowy rozpoznając wniosek o przedmiotową rentę w pierwszej kolejności zwrócił się więc do wojskowej komisji lekarskiej o ustalenie związku zranień , kontuzji bądź innych obrażeń wnioskodawcy lub jego chorób powstałych w związku z przymusowym zatrudnieniem w kopalni .

W pierwszej kolejności (...) w K. w orzeczeniu z 16.08.2011 r. stwierdziła „brak podstaw do orzeczenia związku chorób ze służbą wojskową” , stwierdził , że wnioskodawca nie jest niezdolny do pracy w związku ze służbą wojskową . Na skutek sprzeciwu wnioskodawcy (...)w K. orzeczeniem nr 712/2/11 z 2.11.2011 r. orzekła , że schorzenia ustalone przez komisję lekarską ZUS nie pozostają w związku ze służbą wojskową . RWK wydając to orzeczenie dysponowała opinią lekarską z 19.10.2011 r. komisji lekarskiej ZUS Oddział w K. , która na podstawie przedłożonej dokumentacji leczenia rozpoznała u wnioskodawcy wymienione w treści opinii schorzenia : zaawansowaną niewydolność serca III/IV , stabilną chorobę niedokrwinną serca , stan po dwóch zawałach serca , stan po pomostowaniu aortalno – wieńcowym i po angioplastyce Cx w 2008 r. chorobę zwyrodnieniową kręgosłupa . Stan po cholecystektomii i po appendektomii . Miażdżycę tętnic kończyn dolnych i zespół psychoorganiczny .

Następnie komisja lekarska ZUS z 16.11.2011 r. nie stwierdziła niezdolności do pracy wnioskodawcy w związku ze służbą wojskową .

Konsekwencją powyższych orzeczeń było wydanie przez ZUS / O w R. decyzji odmownej z 28.11.2011 r.

Sporną okolicznością w czasie postępowania odwoławczego prowadzonego przez Sąd Okręgowy w Tarnobrzegu było spełnienie przez wnioskodawcę ustawowego warunku nabycia prawa do dochodzonego świadczenia rentowego w postaci inwalidztwa (obecnie niezdolności do pracy) pozostającego w związku z przymusowym zatrudnieniem w kopalni węgla kamiennego w czasie zastępczej służby wojskowej .

Zgodnie z oświadczeniem wnioskodawcy z rozprawy w dniu 5.07.2012 r. w czasie służby wojskowej był leczony w trzech szpitalach (nie posiada dokumentacji leczenia z lat 1950 – 1952) w związku ze schorzeniem dróg moczowych . A więc według oświadczenia wnioskodawcy związek ze służbą wojskową mają jego schorzenia : nerek i pęcherza .

W sprawie , której przedmiotem jest prawo do renty z ubezpieczenia społecznego , warunkująca powstanie tego prawa ocena niezdolności do pracy w zakresie wymagającym wiadomości specjalnych musi znaleźć oparcie w dowodzie z opinii biegłych posiadających odpowiednią wiedzę medyczną adekwatną do rodzaju schorzeń ubezpieczonego (por. wyrok SN z 12 stycznia 2010 r. I UK 204/09 , LEX nr 577813) . Dlatego też Sąd Okręgowy przeprowadził dowód z opinii biegłego lekarza specjalisty chorób wewnętrznych , nefrologii i dializoterapii , który w sposób stanowczy stwierdził , że incydentalne przebycie choroby w młodości nie niosło powikłań na dalsze lata , wnioskodawca nie cierpi na chorobę nerek , a istniejące u niego schorzenia nie mają związku z przebytych 60 lat temu zakażeniem układu moczowego .

Sąd Okręgowy ocenił w/w opinię biegłego jako w pełni wiarygodny materiał dowodowy w sprawie . W istocie została ona wydana przez biegłego lekarza odpowiedniej specjalności medycznej : sporządzona rzetelnie i zgodnie z wiedzą medyczną uzasadniona . Z oceną tego dowodu należy się zgodzić tym bardziej , iż sąd oceniając opinię biegłego pod względem : fachowości , rzetelności czy jej logiki nie może nie podzielać poglądów biegłego , czy też w ich miejsce

wprowadzać własnych stwierdzeń (por. wyrok SN z 19.12.1990 r. I PR 148/90 LEX 5319) . Wynik opinii biegłego w tym wypadku , nie może być bowiem przedmiotem odmiennych ustaleń sądu – wynikających jedynie z polemiki z wnioskami biegłego w dziedzinie wymagającej wiedzy specjalistycznej . W przeciwnym bowiem wypadku doszłoby do naruszenia art. 233 § 1 k. p. c. (por. wyrok SN z 7.07.2005 r. II UK 277/04 publ. OSNP 2006/5-6/07) .

Za całkowicie nieuzasadnione należy uznać zarzuty wnioskodawcy zgłoszone do opinii biegłego , powtórzone w apelacji od zaskarżonego wyroku oraz w trakcie rozprawy przed Sądem Apelacyjnym . Sprowadzają się one do podważenia wiarygodności opinii biegłego , który oparł się wyłącznie na wynikach badań z przedstawionej mu dokumentacji medycznej , natomiast samodzielnie nie przeprowadził żadnych badań (chodzi o badania biochemiczne krwi) . Wnioskodawca uważa , że sąd powinien zarządzić przeprowadzenie takich badań w celu ewentualnego zdiagnozowania przez biegłego jego chorób układu moczowego . Twierdzenia te są błędne . Biegli sądowi w sprawach z odwołań od decyzji ZUS wydają opinię na podstawie analizy przedłożonej dokumentacji medycznej zawierającej również wyniki badań . Ich rolą nie jest diagnozowanie schorzeń stron , lecz opis rodzaju występujących (zdiagnozowanych schorzeń) , stopnia ich zaawansowania i nasilenia , związanych z nimi dolegliwości stanowiących łącznie o zdolności do wykonywania zatrudnienia lub jej braku . W tym wypadku niezdolność do pracy dodatkowo powinna być następstwem zranień , kontuzji bądź innych obrażeń lub chorób powstałych w związku z przymusową pracą wnioskodawcy w kopalni w czasie zastępczej służby wojskowej .

Wojskowe Komisje Lekarskie obydwu stopni jak również lekarz Orzecznik ZUS i komisja lekarska ZUS – pomimo licznych , ogólnych schorzeń wnioskodawcy powodujących jego całkowitą niezdolność do pracy , nie ustaliły niezdolności do pracy wnioskodawcy będącej następstwem chorób powstałych w związku z jego przymusową pracą w kopalni w latach 1950 – 1952 .

Postępowanie odwoławcze przeprowadzone w sposób prawidłowy przez Sąd Okręgowy w Tarnobrzegu potwierdziło słuszność w/w orzeczeń , a tym samym legalność zaskarżonej decyzji organu rentowego .

Sąd Apelacyjny w pełni podziela i przyjmuje za własne prawidłowe ustalenia faktyczne Sądu Okręgowego jak i jego ocenę prawną sprawy .

Apelacja wnioskodawcy jako pozbawiona uzasadnionych podstaw faktycznych i prawnych z mocy art. 385 k. p. c. podlega oddaleniu .